

Pisara

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetyksen Ystävä- ja jäsenlehti

*Asiaa
anteeksi-
antamuksesta*

SAANKO KYSYÄ SINULTA MUUTAMAN KYSYMYKSEN? NIIN, JUURI SINULTA.

TUNTUUKO, ETTEI ELÄMÄLLÄSI OLE TARKOITUSTA? PELOTTAAKO SINUA?
OLETKO MIETTINYT, ONKO JUMALAA OLEMASSA
TAI MITÄ TAPAHTUU KUOLEMAN JÄLKEEN?

Raatattu kertoo meille ilosanoman Jeesuksesta. Usko Jeesukseen antaa elämään toivoa etenkin silloin, kun elämää varjostavat vaikeat asiat. Se kantaa läpi elämän iloissa, suruissa ja ihan tavallisen arjen keskellä.

Raatattu alussa kerrotaan, että Jumala on luonut maailman hyväksi ja ihmisen elämään yhteydessään. Maailmassa on paljon kaunita ja hyvää, kuitenkin päivittäiset uutiset kertovat meille, että kaikki ei ole niin kuin pitäisi. Myös oma elämämme näyttää kuinka toimimme väärin niin itseämme, toisia ja Jumalaa kohtaan. Olemme itsekkäitä ja rakkaudettomia.

Raatattu on hyvin realistinen kirja. Se kertoo meille siitä, että synty on katkaissut suhteemme Luojaamme: *"Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vaila ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa..."* Room. 3:23

Jumala kuitenkin rakastaa luomaansa ihmistä ja tahtoo

elää yhteydessä meihin. Jeesus kuoli ristillä syntiemme sovituksiksi. Hän kärsi meille kuuluvan rangaistuksen.

"Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Jes. 53:8

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Joh. 3:16

Suuri uutinen on se, että Jeesus julkisen kuolemansa jälkeen nousi ylös kuolleista. Hän osoitti, että elämä ei pääty kuolemaan vaan jatkuu iankaikisiksi. Hän avasi myös meille syntisille tien Jumalan luokse. Ilman häntä emme sinne pääse, koska pahuutemme estää sen.

Jeesus kutsuu ihmisiä elämään yhteydessään, Jumalan lapsina. Hän odottaa, että sinä ja minä ottaisimme vastaan sen pelastuksen jonka hän on maailmalle lahjoittanut.

"Ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos." Joh. 6:37

"Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä." Joh. 1:12

Ihmisestä tulee Jumalan lapsi kun hän saa vastaanottaa Jeesuksen ja syntien anteeksi-antamisen omaan elämäänsä. Itse Jumala ei vaadi meiltä mitään mitä hän ei olisi valmis antamaan. Muutosvoima tulee Jumalalta.

"Jos me tunnustamme syntimme on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." 1. Joh. 1:9

Voit halutessasi rukoilla vaikka näin: *"Pyydän anteeksi Jumala, että olen kääntänyt liian usein selkäni sinulle. Tunnustan kaikki syntini ja pyydän, että saisin vastaanottaa anteeksiantamuksen ja voiman tulla Jumalan lapseksi. Tule Herra Jeesus elämäni, tule Herra Jeesus sydämeeni. Anna minulle voimaa seurata sinua. Amen!"*

NIIN KUIN MEKIN...

Isä Meidän rukous ei päästä meitä helpolla. Siinä rukoilemme Jumalalta, että ”anna meille meidän syntimme anteeksi.” Rukous jatkuu: ”Niin kuin mekin anteeksi annamme niille jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.”

Isä Meidän rukous ohjaa meitä elämään Jumalan ihmeellisessä armossa ja anteeksiantamuksessa haastaen samalla elämään sitä todeksi arjen keskellä. Jeesus sanoi, että ”*jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän.*” (Lk. 7:47) Toisin sanoen jolle paljon anteeksi annetaan, se rakastaa paljon. Tähän Jumalan armo meitä kutsuu: rakastamaan ja paljon! Jeesuksen ristinkuoleman ja kärsimyksen äärellä ymmärrämme, että Jee-

sus kärsi rangaistuksen meidän synneistämme. Hän kärsi kadotustuomion puolestamme. Kristitty ymmärtää saaneensa Jumalalta paljon anteeksi ja haluaa näin viedä evankeliumia, rakkauden ja anteeksiannon ilosanomaa eteenpäin lähimmäisiään rakastaen.

Kiitos

Olen ollut yhtäjaksoisesti Hämeen Kansanlähetyksen palveluksessa vuodesta 2001 alkaen eli noin 22 vuoden ajan. Siirryn uusin tehtäviin Suomen Ev.lut opiskelijaja koululaislähetyksen palvelukseen 1.9 alkaen. Olen saanut kasvaa aikuiseksi Kansanlähetyksen lujassa ja samalla armollisessa yhteydessä ja tehdä ”rikasta” ja merkityksellistä työtä suuren ystäväjoukon keskellä. Olen kuluneista vuosista kiitollinen ja samalla innostunut uusista työkuviosta ja Jumalan johdatuksesta. Kiitos sinulle ystävä tästä yhteisestä matkasta, yhteydestä ja mukanaolosta sekä esirukouksista!

ILKKA PÄIVÄSAARI

**Vuoden 2024 ma. piirijohtajaksi tulee Leif Nummela.
Toivotetaan hänet tervetulleeksi mukaan
esirukouksiin.**

RISTI - MAAILMAN- HISTORIAN MERKITTÄVIN HETKI

Jeesus ristillä osoitti Isän Jumalan ja oman rakkautensa meitä kohtaan. Jeesus hankki meille syntien anteeksiantamuksen ristillä. Jeesus kuoli, jotta me emme enää eläisi itsellemme, vaan hänelle. Jeesuksen ristinkuolemassa tapahtui kuitenkin vielä paljon enemmän.

Ristillä Jeesus saavutti voiton pahan vallasta

Maailmassa vaikuttavat Jumalan ja enkelien lisäksi myös pahat vallat. Raamatun mukaan sielunvihollinen, saatana, ja demonit ovat todellisuutta. Apostoli Johanneksen mukaan ”*Juuri sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi pahalaisen teot.*” (1 Joh 3:8) Kolossalaiskirjeessä Paavali puolestaan opettaa, että Jeesus ”*riisui aseista vallat ja voimat ja saattoi ne kaikki häpeään, kun hän teki Kristuksesta niiden voittajan.*” (Kol. 2:15)

Sielunvihollista kutsutaan Raamatussa ”*tämän maailman jumalaksi*” (2 Kor 4:4) Kaikenlaisiin pahan vallan ilmentymiin on historian aikana tutustuttu eri tavoin. Nykyään tällaisiin pahoihin voimiin yritetään olla yhteydessä erilaisten salatieteiden kautta ja esimerkiksi Wicca-uskonnollisuudessa ja satanismissa. Raamattu varoittaa vakavasti kaikenlaisesta saatana-palvonnasta ja okkultismista. Kristittynä on syytä pysytellä erossa kaikesta pahojen voimien etsinnästä ja lähestymisestä.

Joissakin kristillisissä piireissä harjoitetaan eksorsismia, eli pahojen henkien ulos ajamis-

ta ja ihmisten vapauttamista niiden vaikutuksesta. Tärkeintä on muistaa, että Jeesus on kuolemallaan kukistanut kaikki pahuuden voimat. Meidät on kristittyinä vapautettu pahan vallasta, jotta voisimme palvel-la elävää Jumalaa. Sielunvihollinen ja pahat henkivallat eivät mahdu samaan sydämeen mis-sä Jeesus asuu ja hallitsee.

Ristillä Jeesus tyyntynyt Jumalan vihan

Ihmiskunta on harvoin ymmärtänyt synnin vakavuutta. John Piper kirjoittaa: ”*Siksi synti ei ole pieni asia, että sitä ei ole tehty pientä hallitsijaa vastaan. Loukkauksen vakavuus lisääntyy sen mukaan, miten arvokas on se, jota on loukattu. Universumin Luoja on äärettömän kunnioituksen, arvostuksen ja uskollisuuden arvoinen. Siksi se, että emme rakasta häntä, ei ole mitätön asia – se on majesteettirikos.*”

Se häpäisee Jumalan ja tuhoaa ihmisen autuuden.” (Fifty reasons why Jesus came to die, Crossway Books, 2006). Jumalan viha kohdistuu kaikkeen vääryyteen, pahuuteen ja syntiin maailmassa. Kun Jeesus kuoli meidän puolestamme, hän otti päälleen Jumalan vihan meidän sijaisenaamme. Hän kantoi omassa ruumiissaan sen rangaistuksen, joka olisi kuulunut meille meidän syntisyytemme tähden. Hänes-tä tuli näin ihmisen sijaiskär-sijä. Jeesus ei kuollut omien syntiensä tähden. Hänen pääl-lään olivat koko ihmiskunnan kaikkina aikoina tehdyt synnit. Jeesus lepytti uhrautumalla Jumalan vihan. Kun uskomme Jeesukseen Kristukseen, olem-me hänessä turvassa Jumalan vihalta ja rangaistukselta. Kris-tuksessa me kohtaamme sovi-tetun, Jumalan, joka ottaa mei-dät armahdettuina yhteyteensä. Johannes ilmaisee asian hyvin selkeästi: *”Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä;*

mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näke-vä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä.” (Joh. 3:36)

Ristillä Jeesus purki erottavat väliseinät ihmisten väliltä

Jeesuksen ristinkuolema ei ai-noastaan poistanut Jumalan vihaa meidän päältämme, se purki myös ihmisten ja ihmis-rotujen välisen erottavan vä-liseinän: *”Kristus on meidän rauhamme. Hän on tehnyt nämä kaksi ihmisryhmää yh-deksi ja kuolemallaan hajotta-nut niitä erottaneen vihollisuu-den muurin. Hän on kumonnut*

lain käskyineen ja säädöksi-neen, jotta hän omassa itses-sään loisi nuo kaksi yhdeksi uu-deksi ihmiseksi, ja näin hän on tehnyt rauhan. Ristillä kuolles-saan hän omassa ruumiissaan sai aikaan sovinnon Jumalan ja näiden molempien välille ja teki näin lopun vihollisuudes-ta.” (Ef. 2:14-15)

Jeesuksen kuolema teki lo-pun ihmisten välisestä vihollisuudesta. Kaikenlainen rasismi, ihmisten välinen halveksunta, eriarvoisuus ja vihamielisyys sai kuoliniskunsa ristillä. Ih-misinä olemme sekä syntisinä että ristin takia armahdettuina kaikki samalla viivalla. Kristuk-seen uskovina olemme yhtä ja samaa Jumalan perhettä. Nyt meitä kutsutaan rakentamaan rauhaa ihmisten välille. Jeesus itse sanoo: *”Autuaita ovat rau-hantekijät, he saavat Jumalan lapsen nimen”* (Matt. 5:9).

LEIF NUMMELA

Anteeksi antamisesta

Monta, monta vuotta sitten olin opiskelemassa Ryttylässä Kansanlähetysofistolla. Silloin vielä koulun nimenä oli Lähetyskoulu. Erään kerran siellä pohdittiin, mitä on pyhitys. Pyhitystä voi tarkastella monelta näkökulmalta. Itselleni merkitykselliseksi on tullut vanha määritelmä: **pyhitys on syvenevää synnin ja armon tuntoa.** Vain hän, joka on katsonut itseään ja nähnyt itsensä syntisenä, synnin turmelemana ja tuntenut olevansa lainrikkoja, voi ymmärtää, mitä on armo. Miten ihanaa on, kun saa syntinsä anteeksi!

Pyhitys joutuu kuitenkin koetelluksi jokaisen kristityn kohdalla monet kerrat. Me elämme täällä synnin maailmassa, samassa maailmassa kuin kaikki muutkin. Erityisesti haastavaa on silloin, kun joudumme hankaluuksiin ihmissuhteissamme. Voi olla, että meitä vastaan ripotaan tai meitä kohdellaan epäoikeudenmukaisesti. On vaikeaa antaa lähimmäisille anteeksi. Onko aina edes mahdollista antaa anteeksi?

Tätä pohtivat myös Jeesuksen opetuslapset aikoinaan. Pietari oli taas jälleen keran heidän puhemiehenään ja hän kysyi Jeesukselta: *”Herra, kuinka monesti minun pitää antaa veljeni pahat teot anteeksi? Seitse-*

män kertaako?” *”Ei seitsemän kertaa, vaan 77 kertaa seitsemän”,* Jeesus vastasi. (Matt 18: 21-22).

Itse ymmärrän Jeesuksen vastauksen niin, että anteeksi antamisen kertoja ei lasketa. Paljolti anteeksi antaminen on asennekysymys.

Entä, jos hän, joka on tehnyt minulle vääryyttä tai kohdellut minua kurjasti, ei tule pyytämään minulta anteeksi? Pitäkö siltikin antaa anteeksi? Anteeksiantaminen voi joskus olla pitkäkin prosessi. Aina ei välttämättä tunnu siltä, että voin antaa anteeksi. Kun on vaikkapa 77 päivänä sanonut mielessään antavansa anteeksi, tulee kyllä tunteetkin perässä.

Entä sitten, jos tuo toinen henkilö ei ole edes tajunnut loukanneensa minua? Tai hän on ihan vahingossa tehnyt jotain, josta olen pahoittanut mieleni? Silloinhan minun kiukkuni ja katkeruuteni ovat ihan hukkaan heitettyä energiaa! On tärkeää opetella antamaan anteeksi, sillä kostonhimo satuttaa ennen kaikkea minua itseäni. Stressitasoni nousee ja hermostoni on koko ajan ylivireänä. Ylivireys tuntuu yöllä unettomuutena ja päivällä kireytenä tai varautuneisuutena.

Onko minulla sitten oikeus olla vihainen ja loukkaantunut? Tietenkin on! Silti minulla ei ole

oikeutta pitkävihaisuuteen eikä katkeroitumiseen.

Anteeksi antaminen ei välttämättä tapahdu ihan hetkessä ja joskus tämä prosessi vaatii paljon aikaa. Kaikkea ei tarvitse eikä pidä hyväksyä, mutta kaiken voi antaa anteeksi. Siihen voimme pyytää apua Jumalalta, joka on itse anteeksiannon lähde.

Anteeksi antaminen ei tarkoita sitä, että minun on vain hyväksyttävä toisten pahat teot ja ottaa vastaan kaltoin kohtelu. Antaessani anteeksi päästän irti vihan ja katkeruuden tunteista sekä koston ajatuksista. Katkeruus ja sen vaaliminen on ennen kaikkea mielentila, joka vahingoittaa minua itseäni. Katkeruus syö ihmistä sisältä päin ja usein se myös myrkyttää ympärillä olevia. Katkeruus on aina minun oma valintani. Voisin valita myös toisin. Helposti loukattuna voi ajatella, että ei tapahtunutta voi niin vaan unohtaa. Pitää oikeuden nimessä saattaa väärintekijä vastuuseen. Jos en vaali kiukuani, tuntuu kuin tuo henkilö pääsisi ”kuin koira veräjästä”. Mitä sitten pitäisi tehdä?

Isä meidän-rukouksessa rukoillaan mm.: *”Anna meille meidän syntimme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.”* Eli, näin

Pisara

Julkaisija:

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetyksen ry.
Hämeenpuisto 41, 33200 Tampere
040 960 3690, hameenkl@sekl.fi
Y-tunnus: 0218209-8

Päätoimittaja:

Ilkka Päiväsaari

Lehden taitto:

Jarkko Lemetyinen,
www.katsedesign.fi

Kannen kuva:

Unsplash/Warren Wong

Työntekijöiden yhteystiedot:

Ilkka Päiväsaari, piiri johtaja
050 340 2485

Paula Jääskö, lähetyksen ja
-toimistosuhteiden
040 9603690

Helena Vähäkangas, juniorityön
vastaava/ kouluttaja,
044 379 0895

Miina Makkonen, tavoittavan työn
koordinaattori Hml, 040 848 0542

Kirsi Jokela, maahanmuuttajatyön
yhdyshenkilö (vap.eht),
040 738 2731

Lasse Jussila, evankelista (vap.eht.)
040 536 5133,
lasse.a.jussila@gmail.com

Riku Pesonen, rahastonhoitaja
(vap.eht.)

Marianna Hildén, juniorityöntekijä
(vap.eht.), 050 545 3344,
marianna.hilden@gmail.com

sähköpostit:
etunimi.sukunimi@sekl.fi

Piirihallitus 2023:

Torsti Tauriainen, Jaakko Sadeharju,
Riku Pesonen, Antti Jääskö,
Kirsi Jokela, Riitta Kemppi,
Tuulia Taipale, Asta Vuorinen ja
Leena Peltonen

Pankkiyhteys:

Tampereen seudun Osuuspankki:
FI71 5730 0820 0457 02
Keräyslupa: RA/2021/1201

Painosmäärä ja jakelu:

2000 kpl. Lehti tilaajille sekä
jaetaan ilmaisjakeluna.

Osoitteenmuutokset:

hameenkl@sekl.fi tai
040 960 3690. Osoitteessa
www.hameenkl.fi voit
perua tilauksen tai tehdä
osoitteenmuutoksen.

ISSN 2242-7929 (painettu)

ISSN 2954-1743 (verkkojulkaisu)

Painopaikka: Grano, Vaasa

rukoillessamme lupaamme samalla olla anteeksiantavaisia.

Minä voin valita ihmissuh-teissani anteeksi antamisen tien. Anteeksi antaminen ei ole heikkouden merkki eikä mitään nössöilyä. Kun minä valitsen antaa toiselle anteeksi, olen oikeastaan vahva.

Voi olla, että kokemamme vääryydet ovat todella suuria. Silloin ei tarvitse väkisin selvitä yksin. Seurakunta on annettu meille myös sitä varten, että saamme tukea silloin, kun sitä tarvitsemme. Jos koemme, ettemme voi antaa anteeksi, saamme pyytää muita kristittyjä tuksemme. Ennen kaikkea he voivat kantaa meitä eteenpäin rukouksissaan.

Kun olen päässyt niin pitkälle, että olen omaksunut anteeksi antavan elämäntyylin, voin alkaa opetella antamaan anteeksi myös itselleni. Se on joskus kaikkein vaikeinta. Se myös vapauttaa.

”Pitäkää huolta, että tulette toimeen keskenänne, antakaa anteeksi toisillenne, vaikka teillä olisikin moittimisen aihetta. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin.” (Kol. 3:13)

ELISABET ELO

Anteeksi- antamus maailmalla

Israelissa juutalaisuuteen kuuluu anteeksipyyttäminen Jumalalta, etenkin suurena sovituspäivänä, Jom Kippurina. Silloin rukoillaan, paastotaan ja halutaan saada puhtaat paperit Jumalan edessä. Usein syntien anteeksi uskomiseen liittyy silti sisäinen vaatimus tehdä hyviä tekoja. Jotkut uskonnolliset juutalaiset uhraavatkin kaduilla jopa kanoja ennen sovituspäivää. Valtaosa juutalaisista ei siis usko Jeesukseen, joka puhui omasta sovitustyöstään ja syntien anteeksi saamisesta vain siihen turvaten. Joskus paikallisen on taas vaikea uskoa että joku tuntematon pyytää anteeksi jotain. Muutaman kerran minua on huijattu kaupassa niin juutalaisten kuin muslimienkin toimesta. Olen pitänyt

joskus puoliani aika napakastikin, ja jälkikäteen on tullut huono omatunto. Pari kertaa olen mennyt muutaman päivän jälkeen pyytämään anteeksi myyjältä. Reaktio oli aivan sama juutalaisella kuin musliminkin; ihmetys. Muslimi taisi vielä sanoa, että "Sinun täytyy olla hyvä ihminen kun tulen näin pitkän ajan päästä pyytämään anteeksi ihan pikkuaasia". Joskus oma anteeksipyyttäminen onkin avannut ovet kertomaan siitä, miten Pyhä henki muistuttaa asioista, jotka pitää selvittää, ja miten Jeesus kehoitti pyytämään ja antamaan anteeksi, ja rakastamaan niitäkin jotka tekevät väärin.

HEIDI T.

Anteeksiantamiseen ja -pyytämiseen japanilaisessa kulttuurissa liittyy kaksi vaikeaa elementtiä. Ensimmäkin kasvojen menettämisen pelko, jos pitää pyytää anteeksi. Toiseksi anteeksiantamiseen liitetään yleisesti hyvittäminen

tarve. Anteeksiantoa ei juurikaan tapahdu ilman lahjaa, jonka katsotaan osoittavan anteeksipyyttäjän vilpittömyyttä.

ARTO HUKARI

JATKU SIIVULLA 13

**Tärkeä rukous- ja
lahjoitushaaste
sinulle!**

Kansanlähetys
Häme

Hämeen Kansanlähetyksen keräys 2023 Kohdennetaan mihin enttten tarvitaan.

Tilinumero FI71 5730 0820 0457 02 viitenumero 94126

Keräyslupa: www.kansanlahetyks.fi/maksuinfo

Saajan tilinumero	FI71 5730 0820 0457 02	TILISIIRTO	
Saaja	Hämeen Ev.Lut. Kansanlähetyks ry		
Maksajan nimi ja osoite			
Allekirjoitus	_____	Viitenumero	94126
Tililtä nro		Eräpäivä	EUR

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa
Kotiinmaksuvälityksen yleisten ehtojen
mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman
tilinumeron perusteella

OLETKO JO MUKKANA?

**Ystävällinen vetoomus sinulle, jotta me Hämeen
Kansanlähetyksessä voisimme entistäkin
tehokkaammin olla viemässä ilosanomaa
Jeesuksesta ihmisille jotka eivät ole hänestä
kuulleet niin lähellä kuin kaukana.**

Työnäky

Kansanlähetyksen työnäky on yksinkertainen. *Rakentaa Jumalan valtakuntaa ja varustaa uskovia viemään evankeliumia eteenpäin lähellä ja kaukana.* Jokaisella on oikeus kuulla evankeliumi Jeesuksesta ja ottaa hänet vastaan pelastajanaan.

Mahdollista evankeliumin leviäminen?

Yh viidenkymmenen vuoden ajan työmmme ovat mahdollistaneet kristityt jotka ovat tukeneet meitä taloudellisesti ja esirukouksin. Taloustilanteemme on ollut haasteellinen. *Etsimme ja kutsumme uusia tukijoita työtön mukaan. Sellaisia jotka haluavat esirukouksin ja lahjoituksin olla mukana viemässä evankeliumia eteenpäin.* Säännöllisesti annettu lahja tekee työn suunnittelusta vakampaa ja saamme mennä rohkeasti eteenpäin, yhdessä!

Työn kustannukset ovat nousseet tuntuvasti. *Olemme sopeuttaneet menoja oikeastaan kaikessa missä olemme pystyneet. Meidän tarvitsee kuitenkin kertoa, että tarvitsemme apua taloustilanteen vakauttamiseksi.* Monet ystäväistämme ovat tehneetkin jo ”indeksikorotuksen lahjoituksiin. Mikäli et vielä ole talkoissa mukana, niin tervetuloa!

Rukoilleni!

Kiitos sinulle ja sinun matkaa & värikästä syksyä!

**Kiitos
mukanaolostasi!**

Kansanlähetys
Häme

Anteeksiantamus maailmalla

"Teemuki osui lattiaan" oli yksi tapa ilmaista kiertoiteitse, että muki tippui kädestä ja rikkoontui. Paikalliset muslimit vain aniharvoin pyysivät mitään asiaa anteeksi, vaikka islam uskontona sisältääkin käsitteet anteeksianto, anteeksipyyntö ja katumus. Joskus mietin, estääkö häpeän kokeminen vastuun myöntämisen vai onko kyseessä vain paikallinen tapa. Mikäli toinen ei selkeästi pyydä anteeksi, on toisen henkilön paljon vaikeampi sanallisesti ilmaista antavansa anteeksi, ja näin asian käsittelykin tapahtuu epäsuorasti.

TIIA JUZI
KESKI-AASIA (2000-2013)

Teemme työtä muslimi-taustaisten pakolaisten parissa. Anteeksi antaminen ei kuulu islamilaiseen kulttuuriin. Asioita ei useinkaan tarkastella yksilön vaan yhteisön kannalta. Islamilaisen kulttuurin peruspilareita on kunnia. Jos tekosi on tuottanut häpeää yhteisölle, ei anteeksi pyytäminen korjaa tilannetta, koska se ei poista tuottamaasi häpeää.

SIUNATTUA SYKSYN ALKUA!
HEIDI A.

KUVA: UNSPLASH/REINWHITE

- Kyllä kiitos! **Tilaan** itselleni 4 kertaa vuodessa maksutta ilmestyvän **Pisara -lehden**
- Perun Pisaran tilauksen
- Vaihdan tilauksen** paperiversion sijaan sähköpostiini
- Osoitteeni on muuttunut:** teen osoitteenmuutoksen
- Haluan, että minuun otetaan yhteyttä**

Palauta tämä kortti työntekijälle tai postitse:
HÄKL, Hämeenpuisto 41 b,
33200 Tampere

Nimi ja vanha osoite:

Uusi osoite:

Sähköposti:

Puhelin:

PALVELUKORTTI

LUPIINI- LAITUMILTA ANTEEKSI- ANTA(utu)MISEEN

“Tkinä en anna anteeksi,
mitä minulle teit”.

Näin julistava uskoo aatteensa oikeutukseen. ”Ylitseni ei noin vain kävellä. Pidän pintani, otan paikani ja kukoistan. Saatpa vielä nähdä ja nahoissasi tuntea!”, hän jatkaa ymmärtämättä, että kasaakin omille harteilleen kaunan kamalaa taakkaa. Komea on katkeruuden kukka; vehreä ja värikäs. Se kohoaa lupiinin lailla kohti korkeuksia, ylväästi ja ylimielisesti. Vaan tutkitaanpa tarkemmin — pintaa syvemmältä.

Sapekkaiden sanojen juuristo on levinnyt laajalle. Se on vallannut alan alkuperäiseltä kasvustolta ja myrkyttänyt maaperän kedon kukille kelpaamattomaksi. Ne eivät rehevöityneessä maa-aineksessa pysty itämään — ja jos vaikka itäisivätkin, tukahduttaisivat laajat lupiini-pensaikat taimet tuota pikaa.

Vaan entä sitten? Koreampiahan lupiinit ovat kuin koiranputket ja ketoneilikat. Erityi-

sen elinvoimainen ja vaikuttava näky kauempaakin katsottuna. Pölyttäjät pörräävät kukintojen kimpussa ja suvi-illan idylli on täydellinen— vai onko? Ei! Kimalaiset nimittäin tankkaavat tietämättään tuhoa. Lupiinien siitepöly sisältää lupapiinia, joka heikentää niiden lisääntymiskykyä huomattavasti. Kukissa ei myöskään ole mettä. Hunajasta voi siis vain haaveilla.

Lupiinit ovat kuin vanha sanonta: ”*Moni on kakku päältä kaunis, kuorelta kovin sileä, vaan on silkkoa sisässä, akanoita alla kuoren.*” Ensin näkyy kaunis kukkameri, muttei aikaakaan, kun kukat kuihtuvat ja väriloisto vaihtuu karuihin, siemenkotaisiin kukkavarsiin. Viimeistään silloin totuus iskee tajuntaan: Ensi kesänä elämäni niitylle ei enää mahdu eikä siellä menesty mikään muu kuin tiluksille tervetulleeksi toivotamani *Lupinus polyphyllus*.

Anteeksiantamattomuus on vieraslajeista vaarallisin. Lupiinin lailla se tuottaa tuhansia siemeniä. Ne säilyvät itämiskykyisinä vuosikymmenistä jopa vuosisatoihin. Tämän päivän kaunanakantajien katkeruuden karvasta hedelmää korjaavat siis vielä lastenlastenlapsetkin. Ja minkä tähden? Vain siksi, että anteeksiantamattomuuden valinneet saivat elää elämänsä onnettomina, katkeruuden taakkaa kantaen ja sitä toisiin tartuttaen.

Lupiinit ovat todellinen uhka perinneympäristöjen katoamiselle. Siksi niiden leviämisen estämiseksi on ryhdytty taisteluun. Kansainvälinen sodanjulistus — vieraslajilaki — sanoo, ettei niitä saa enää päästää ympäristöön, tuoda maahan, pitää hallussa, kasvattaa, kuljettaa, välittää, saattaa markkinoille, myydä tai muuten luovuttaa. Päinvastoin. Niitä tulisi tar-

mokkaasti torjua; katkoa kukintoja, niittää useita kertoja kesässä, ruiskuttaa glyfosaatilla tai kaivaa maasta juurineen ja kuivattaa, mädättää tai polttaa juuret. Hävittämistyö vaatii sitkeää sitoutumista. Maaperän siemenvarastosta kun tuppa nousemaan uutta kasvustoa vielä pitkään.

Ottaisimmeko opiksemme? Julistaisimme sodan anteeksiantamattomuudelle – tuhovoimalle, jonka niin tarkoituksella kuin tahattomasti olemme päästäneet sydänmaillemme sikiämään? Jos annamme sen kasvaa ja kukoistaa, olemme lainrikkokkia. Maanomistaja kun sanoo: *”Tavoitella rauhaa kaikkien kanssa...Pitäkää huoli siitä, ettei mikään katkeruuden verso pääse kasvamaan ja tuottamaan turmiota, sillä yksikin sellainen saastut-*

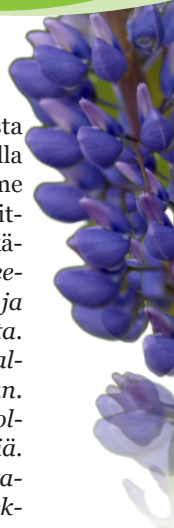
taa monet.” (Hepr.12:15) *”Sopikaa riitanne, ennen kuin aurinko laskee...Hylätkää kaikki katkeruus, kiukku, viha, riitely ja herjaaminen, kaikkalainen pahuus. olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja lempeitä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on antanut teille anteeksi Kristuksen tähden.”* (Efes.4:26,31-32)

Liki mahdotonta on lupiinen tuhoaminen. Vielä mahdottomampaa anteeksiantaminen. *”Minun lihassani kun ei asu mitään hyvää. Tahto minulla kylä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei.”* (Room.7:18). Ja kyllä tuon tahtomisenkin kanssa tekee tiukkaa! *”Minä viheliäinen ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?”* (Room.7:24)

Entä jos anteeksiantaminen onkin anteeksiantamismis-

ta? Jos sotaa katkeroitumista vastaan käydäänkin laskemalla aseet, tunnustamalla, ettemme kertakaikkiaan onnistu, heittäytymällä haavoitetuille käsillemme ja huokaamalla: *”Tee, Jeesus minussa työsi. Puhdista ja uudista, armahda ja vapauta. Kitke kauna ja katkeruus. Valta minut, vaikka vastustan. Kylvä sydämeeni ilon ja kiitollisuuden siunattuja siemeniä. Jeesus, sinun haavasi haastavat. Sain itse kaiken anteeksi. Siksi minä, mieleltäni myrkyttyneenä, valitsen sinun tiesi. Valitsen, vaikkei siltä tunnu. Kesellä kostonkaipuutani antaudun anteeksiantamiselle – uudestaan ja uudestaan. Ja olen vapaa.”*

MARIANNA HILDÉN

HUOLISTA HUOLIMATTA
Löytöretki luottamuksen ja levon lähteelle
 la 21.10. / 28.10. / 4.11. ja 18.11. klo 9.30-14.
 Lähetyskodilla (Hämeenpuisto 41, Tre)

Hei!

Olen Marianna Hildén. Opiskelen kristilliseksi taideterapeutiksi ja järjestän nyt syksyllä osana opintojani tämän nelipäiväisen, Jumalan Sanaan lujasti ankkuroidun ja sen siunauksista aarteita ammentavan terapeutin kokonaisuuden. Terapia toteutetaan Sanaan yhdessä syventyen ja monimuotoista taidetyöskentelyä siinä tukena käyttäen. Ei taiteellisen osaamisen tai harrastuneisuuden ennakkovaatimuksia. Kokonaisuus on osallistujille maksuton (vap.eht. ruokarahana).

Ryhmään otetaan max. 10 osallistujaa. Info & ilmoittautumiset (viim. 1.10.): 050 545 3344 /marianna.hilden@gmail.com

JUNNUTYÖN NURKKA

Tarviiko lapsen saada anteeksi?

KOIVA UNISPLASH/GETTY IMAGES

Vuosia sitten kiersin kouluissa kertomassa Jeesuksesta. Esitin lapsille usein kysymyksen: "Tiedätkö miten pääsee taivaaseen?" Yleisin vastaus oli: "Olemalla kiltti." Seuraavaksi kysyin, kuinka kiltti pitää olla? Tähän lapset eivät yleensä osanneet vastata.

Ajatus kilttinä olemisesta istuu sitkeästi monen aikuisenkin ajatuksissa. Itsekin ajattelin ennen uskoontuloa olevani sen verran hyvä ihminen, että jos Jumala jonkun sinne taivaaseen vie, niin se olen minä. Opin Raamatun kautta tuntemaan itseäni ja ymmärsin, että olen syntinen ihminen ja tarvitsen saada syntini anteeksi.

Raamatussa Jeesuksella on selkeä viesti jokaiselle: "Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon." Snl 28:13

Usein sanotaan, että ei lapsille tarvitse opettaa synnistä,

koska he voivat ahdistua. Uskon kuitenkin, että todellinen ahdistus tulee siitä, kun synnit painavat, eikä niitä ole saatu anteeksi.

Ilo syntyy, kun lapsikin saa kuulla, että Jeesus on jo sovittanut kaikki synnit ja anteeksi saa jokainen, joka uskoo." Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." 1 Joh 1:9

Helpotetaan lasten elämää kertomalla heille Jeesuksesta, joka antaa syntejä anteeksi tänäänkin. Jeesuksen kanssa jokaisen lapsen on turvallista tehdä matkaa täällä maan päällä ja

saa olla varma siitä, että pääsee kerran taivaaseen.

NÄITÄ KIRJOITTELI
HELENA VÄHÄKANGAS,
JUNIORITYÖNTEKIJÄ HÄMEENLINNASTA

TALOUS

Kiitos taloudellisesta tuestasi Hämeen Kansanlähetykselle! Olemme saaneet tehdä työtä vapaaehtoisten lahjoittajien antamilla varoilla jo yli 50-vuotta ja se on suurta armoa - mitään ei ole puuttunut ja aina on ollut sen verran varoja kun on tarvittu välttämättömimpään. Korona-ajan jälkeen on taloustilanteemme huonontunut, viime vuosi oli reilusti tappiollinen ja kuluva vuosi näyttää jatkavan samaa

kehitystä kun elokuun alussa tämän vuoden tappio on jo yli 10 000 €. Pyydänkin muistamaan taloustilanne rukouksin, jotta osaisimme oikealla tavalla toimia tässä tiukassa taloudellisessa tilanteessa, säästöjä saamme hieman siitä että syksyn ajan toimimme vajaalla miehityksellä, mutta valitettavasti se ei korjaa koko tilannetta. Yleisen kustannustason noustua myös vuokrat, vastikkeet ja muut kulut ovat nous-

seet joten perustoiminnan ylläpitäminen vie enemmän varoja kuin ennen. Jos pystyt huomiomaan tätä tilannetta ylimääräisellä lahjoituksella niin olemme kiitollisia. Tämän lehden keskiaukeamalla on lisäinfoa ja haaste tulla mukaan taloustalkoisiin.

LAHJOITUSTEN KOHDEKOHTAISET VIITENUMEROT

TYÖNTEKIJÄT:

Ilkka Päiväsaari.....	94016
Miina Makkonen.....	94045
Paula Jääskö.....	94074
Helena Vähäkangas.....	94142

PIIRIN OMAT KOHTEET:

Hämeen piirin	
yleiskannatus.....	94087
Mihin eniten tarvitaan	94126
Evankelioimistyö.....	94414
Katuevankeliointi.....	94401
Pisara -lehti.....	94100
Radiotyö.....	94113
Maakuntatyö.....	94456
Lähetyskoti TRE.....	94139
Keidas HML.....	94333
Keidasvuokrakeräys.....	94320
Mainonta.....	94252
Miestyö.....	94443
Naistyö.....	94430
Maahanmuuttajatyö.....	94427
Juniori- ja perhetyö.....	94058
Juniorityönmateriaali.....	94265
UUSI työntekijäkeräys	94197

LÄHETIT:

Alajoet.....	21513
Anu M.....	22402
Greed Teija.....	20103
Keskinen Liliann.....	21306
Mikko ja Miia	21584
Ollit.....	32968
Rantamäet	23391
Syrjätie Markus & Kia.....	21542
Tohmola Heidi.....	24507
Tuovinen Anne.....	34762
Vuorinen Asta.....	38247
Vähäkangas Anna.....	25593
M Juhani	32609

Muilla viitteillä tulevat lahjoitukset kohdistetaan Hämeen Kansanlähetyksen kotimaan työn hyväksi.

LAHJOITUS-
NUMEROT ja
MOBILEPAY

SOITA 0600 18210

Lahjoitus 10,01 € /
puhelu + pvm

SOITA 0600 18220

Lahjoitus 20,45 € /
puhelu + pvm

MOBILEPAY 51283

Syötä haluamasi
summa ja viesti.

Kiitos!

Rahankeräyslupa –
RA/2021/1201

**Yleislahjoitustilimme numero on
TSOP FI71 5730 0820 0457 02 ja BIC OKOYFIHH**
Käytähän kohdekohtaisia viitenumeroita – säästämme kuluissa
ja helpotamme kirjanpitoa.

Annanko anteeksi?

Olen vuosien ajan toiminut tässä Hämeen Kansanlähetyksen alueella juniorityöntekijänä ja kouluttajana. Monien ja monenlaisten ihmisten kanssa olen saanut olla tekemisissä näiden vuosien aikana. Elämme syntiin langenneessa maailmassa, eikä yhteiselo ole aina ollut yksinkertaista ja helppoa. Koska lehtemme teemana on anteeksiantamus, ajattelin esittää sinulle kysymyksen. Onko elämässäsi ihmisiä, joille sinun tulisi antaa anteeksi?

On hyvä välillä tehdä eräänlaista välitilinpäätöstä oman elämän suhteen. Mikä on asenteeni ihmisiä kohtaan, joita Jumala on elämäni lähettänyt? Etsinkö vikoja heistä vai rukoulenko, että voisin oppia heiltä jotain? Sanoiko tuo henkilö joltain sellaista, jota minun on vaikea antaa anteeksi?

Anteeksi antaminen ei ole helppo juttu, eikä sen pidä ol-

lakaan. Minun elämässäni kovimpia juttuja oli, kun uskonnollisen tuloa jälkeen sain pyydettyä anteeksi omilta vanhemmiltani. En olisi koskaan siihen kyennyt ilman Jumalan apua ja armoa. Tietoisuus siitä miten valtavan paljon olen itse saanut anteeksi, antaa vähän näkökulmaa siihen, miten pienestä asiasta on kuitenkin lopulta kysymys, kun minä saan antaa anteeksi niille, jotka minun mielestäni ovat rikkoneet minua vastaan.

On ollut ilo asua nämä 15 vuotta täällä Hämeessä ja ehkäpä olen oppinut jotain hämäläisyydestä. On ollut suuri etuoikeus tehdä työtä monilla eri paikkakunnilla ja monenlaisten ystävien kanssa.

Se on valtava rikkaus. Konfliktitilanteissa usein ajattelen, että enhän itsekään ole täydellinen, joten mitäpä sitä toiseltakaan sellaista odottaa. Jumalan Sanassa meille annetaan hyvä neuvo, mi-

ten voidaan iloiten jatkaa yhteistä matkaamme kohti Jumalan taivasta, jossa kaikki on täydellistä.

”Antakaa anteeksi toisillenne, vaikka teillä olisikin moittimisen aihetta. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin.” Kol 3:13

Sinuttua syksyä kaikille ja hymyllään kun tavataan.

HELENA VÄHÄKANGAS,
JUNIORITYÖNTEKIJÄ,
KOULLUTTAJA

Esirikoukset ja taloudellinen tuki mahdollistavat työn.

Tee lahjoitus Helenan työn tukemiseksi:
F171 5730 0820 0457 02
Viitenumero: **94142**

Liity mukaan Helenan rukousrenkaaseen.

www.hameenk.fi/lahjoitus tai
040 9603 690 tai
hameenk@sekl.fi

Tosion.fi - Raamattua lapsille ja perheille

Lähde matkaan ETSIMÄÄN RAAMATUN AARTEITA!
Katso, kuuntele ja löydä!

Lataa TosiOn -sovellus!

LATAA Google Playsta
LATAA App Storesta

ETSIMÄÄN RAAMATUN AARTEITA!
Lähde matkaan
Raamattua lapsille ja perheille

"...sillä Hän pitää teistä huolen."

NOVA PHILIPPE GUÉSSAL

Mietin lehden teemaa anteeksiantamisesta ja siitä nousi muutama ajatus mieleeni.

Anteeksiantaminen voi olla vaikeaa, toisinaan se tuntuu lähes mahdottomalta. Silti Raamattu velvoittaa meitä antamaan anteeksi, onhan Isä Meidän -rukouksessakin kohta *"Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet."* Eräs amerikkalainen kirjailija kirjoitti ettei anteeksiantaminen tarkoita unohtamista vaan sitä että emme syytä toisiamme niistä synneistä joita meitä kohtaan on tehty, ja emme muistele niitä aktiivisesti vaan viemme tuskamme Ju-

malalle ja pyydämme häneltä apua tunteiden kohtaamiseen ja anteeksiantamiseen. Tästä syystä Isä Meidän -rukouksessa on sanottu olevan monikko-muoto kohdassa *"niin kuin mekin annamme anteeksi"* - siinä on itse Kolmiyhteinen Jumala mukana auttamassa meitä antamaan anteeksi.

Tuskin kukaan haluaa tulla tarkoituksella katkeraksi, se vaara kuitenkin on olemassa jos jää hellimään anteeksiantamattomuuden tunteita. Siksi on todella tärkeää ihan oman hyvinvoinninkin kannalta että opettelee antamaan anteeksi, vaikka se ei helppoa olekaan. Onneksi tähänkin asiaan saa apua ylhäältä. 1. Pietarin kirje 5:7 lupaa *"Heittäkää kaikki murheenne hänen*

kannettavakseen, sillä hän pitää teistä huolen."

Lähetyskodilla on edessä mielenkiintoinen syksy, nyt kun Hämeen piiriin on neljä kuukautta ilman piirijohtajaa voi arki näyttää erilaiselta kuin ennen, kiitos kun muistat tilannetta ja meitä työntekijöitä rukouksin.

PAULA JÄÄSKÖ, LÄHETYS- JA TOIMISTOSIHTTEERI

Esirukoukset ja taloudellinen tuki mahdollistavat työn.

Tee lahjoitus Paulan työn tukemiseksi:
FI71 5730 0820 0457 02
Viitenumero: **94074**

Liity mukaan Paulan rukousrenkaaseen.

www.hameenk.fi/lahjoitus tai
040 9603 690 tai
hameenk1@sekl.fi

**Ajantasaiset menovinkit
löytyvät kootusti osoitteesta:**

www.hameenk1.fi/kalenteri

Kansanlähetys
Häme

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetys on v.1969 perustettu itsenäinen yhdistys, joka toimii Pirkanmaalla ja Kanta-Hämeessä viedäkseen evankeliumia eteenpäin ja tukeakseen lähetystyötä Suomen Ev.lut. Kansanlähetysten kautta. Yhdistyksen talous perustuu täysin vapaaehtoisten lahjoitusten sekä testamenttien varaan.

Minun todistukseni

"Olin täynnä kiitollisuutta Jumalalle ja varmuutta siitä, että Jumala on ja Hän kuulee rukouksemme."

Istuin pienenä mökin laiturilla, kun luokseni uiskenteli pieni sorsan poikanen. Se oli aivan yksin ja pienen tytön sydän täyttyi huolesta. Kuinka se voisi-kaan pärjätä ilman perhettään ja äitiään. Laitoin kädet ristiin ja rukoilin ehkä ensimmäisen oman rukoukseni. ”Rakas Taivaan isä, jos kuulet, niin anna tuolle poikaiselle perhe, että se selviää ja, ettei sen tarvitse olla yksin. Aamen.” Hetken poikanen uiskenteli vielä ympärilläni, kunnes mutkan takaa ui esiin sorsaperhe. Ei poikasen oma perhe, nämä poikaset olivat jo selvästi isompia, mutta emo otti poikasen huomaansa ja se lähti uuden perheensä kanssa jatkamaan matkaa. Olin täynnä kiitollisuutta Jumalalle ja varmuutta siitä, että Jumala on ja Hän kuulee rukouksemme.

Olen saanut olla uskossa pienestä saakka. Olen kiitollinen varsinkin äidilleni, jonka uskonelämää sain seurata läheltä jo lapsena. Kertomukset Jumalasta

ja Jeesuksen elämästä tulivat tuntuiksi. Toki elämä on kuljettanut eri suuntiin, ja suhde Jumalaan on tuntunut välillä läheisemmältä, välillä kaukaisemmalta. Silti elämässäni on aina ollut läsnä vahva luottamus siihen, että meillä on rakastava, ihana, meille pelkkää hyvää haluava Isä.

Nelisen vuotta sitten huomasin kaipaavani jotakin syvempää. Kaipasin myös uskovia ystäviä, joiden kanssa jakaa uskoa todeksi. Rukousvastauksena Jumala lähetti elämäni ihania ihmisiä. Löysin tieni hengelliseen kasvuryhmään, josta alkoi matka oman uskonelämän syventymiseen. Samoihin aikoihin Jumala johdatti elämäni ihanan uuden ystävän opiskelujen kautta. Hänen kanssaan aloimme vaihtamaan päivittäin ajatuksia uskosta, Jumalasta, Jeesuksesta ja Raamatusta. Sitä kautta minulle aukesi entistä vahvemmin Raamatun tärkeys.

Yhtäkkiä minulla oli myös valtavasti kysymyksiä. Aloin kai-

vata enemmän opetusta Raamatusta ja teologiasta. Silmiini osui ilmoitus kansanlähetykskoulusta ja se tuntui kaipaamaltani mahdollisuudelta saada opetusta sekä etsiä paikkaani Jumalan työssä ja suunnitelmassa. Koulusta sisältyy kuusi viikonlopputaapaamista Ryttylän opistolla sekä omaa opiskelua. Olen saanut jo nyt paljon uutta ajateltavaa, uusia ihmisiä elämäni, monipuolista opetusta sekä vastauksia pohdintoihini.

Viime vuosina olen saanut myös lisää rohkeutta puhua ihmisille Jumalasta. Toivon, että voisin toimia peilinä heijastaen Hänen rakkauttaan tähän maailmaan. Usko ei poista elämän kipuja, mutta Jumalan tuoma turva kantaa ja antaa elämään valtavasti rauhaa. On suurta tietää ja tuntea olevansa rakastettu, tärkeä ja ainutlaatuinen kaisen Luojalle.

KAISA PUTKIRANTA